

Bisera Alikadić

VOZ DO NEBA

(Izbor)

VOZ DO NEBA

Volim prugu dugu, dugu...
I u vozu da se vozim.
Gledam polja, šume i gradove.
Kakve hoću sanjam snove
I razmišljam i razmišljam.
"Strašne" stvari usput smišljam:
Kao pruga do Mjeseca.
Na Mjesecu klackalica.
Ja se klackam gore dole.
Brojim zvijezde iz blizine.
Osmjehujem se kad meteor
Padajući sine.

Volim pruge duge, duge...

MJESEČEVA NANA

Cijeli svijet je u haosu,
Evo mene u kosmosu.
Nebo bliješti od zvjezdica
Kao ljetna noć od krijesnica.
U kosmosu jedna vrana.
Ja je pitam: "Šta ćeš ovdje?"

Ona reče: "Ja sam tama, Mjesečeva nana.
Kad moj unuk svoje svjetlo
na Zemlju okrene,
Ja se plašim da ne padne,
Da koljena, sva od srebra, ne razbije."

MOJI LJUBIMCI

Nemam kućnog ljubimca
Cuku, papagaja ili kanarinca.
Ali, volim svakog vrapca
Što na moj prozor sleti
I zimi i ljeti.
Stavim malo mrvica
I doleti jato ptičica.
... i odleti. Samo prhne.
Moji ljubimci slobodniji su
Od svake slobode.
Uz malo hrane i vode
Veselo život provode.

KUĆNA BILJKA

Uvijek si na dobitku
Ako pogledaš kućnu biljku.
Nešto lijepo joj poželiš.
Ako se sa njom,
Kao sa dragom osobom raznježiš.
Biljka, od prozorskog svjetla,
Kao da put tebe krene.
Ne plaši se tvoje sjene.

Biljku treba tiho dozivati,
Šaptati joj, pjevušiti.
Lijepim cvijetom, sjajnim listom
Ona će se odazvati.

DJEVOJČICA I CVIJET

Da bi roditeljima sobu ukrasila,
Za godišnjicu njihovog vjenčanja,
Saksiju sa najljepšim cvijetom
Sa balkona u sobu je unijela.

I narednih, običnih, dana
Cvijet je ostao u krugu stana.
Iako ga je zalijevala,
Požutješe mu listovi zeleni,
Zgasnuše pupoljci rumeni.

Navikao na puno sunca,
Kiše, vjetra i mjesečine,
Cvijet se očito razbolio
Bez svoje balkonske okoline.

I TAKO SE UČI ŽIVOT

Napuni saksiju zemljom.
Posadi cvijet.
Pripusti mu svjetla.
Dodaj mu pomalo vode.
Šapući mu, bratimi se s njime.
Ako mu dođe vrijeme
I tiho, tiho,
Kao što to cvijet umije,
Premine - svehne,
Posadi drugi i druguj s njime.

DJEČAK I PAS

Čitava ulica zasija
Kada on provede
Svoga Lesija.
Ne zna se da li je
Slađi on,
Da li je ljepši pas.
"Lesi, Lesi!",
Ori se glas.
Nježnošću zasvijetle oči sve
Kao da žele pomilovati
Sve ljude i sve pse.
"Lesi, Lesi!", odzvanja glas.
Zna li iko koliko radosti
Mogu da daruju
Jedan dječak i jedan pas?

PAŽNJA! PAŽNJA!

(Ekološki oglašivač)

Nemojte prljati okolinu
Jer ne možete je
Staviti u veš-mašinu.
Programirati pranje,
Temperaturu i ispiranje.
Službena lica koja se
O čistoći brinu
Nek imaju posla tek toliko
Da sa određenih mjesta
Smeće odvezu
I sa ulica saperu prašinu.
Pripazite, čuvajte okolinu.
Tako čuvate planetu cijelu
Pa, i svoju domovinu.

TEŠKA PITANJA

Kako se čovjek zaljubi?
Zašto se zaljubi i dijete?
To možda znaju samo ptice
I neke stare mudrice.
Ptice o tome govore pjevajući,
A mudrice mudrujući.
Neko pita:
"Čemu zaljubljenost služi?"
A jedan dječak veli:
"Sa onom u koju si zaljubljen
Tvoje srce želi
Smijeh i suze da dijeli."

SIMPATIJA

On je simpatisao mene
I njega simpatisala sam ja.
On to nikad kazao nije
Niti sam kazala ja.
Ali, moje srce zna.
Kada mi ispala rukavica,
Podigao je sa snijega.
Pogledao me pravo u oči.
Gledali smo se dugo, dugo
I, možda, zaljubili jedno
U drugo.

TAKO JE TO

U proljeće volim da te gledam
Kao cvijeće,
Kao papirnog zmaja
Što nebom lijeće.
U ljeto, kada je vruće,
Po jastuku glavu premećem,
Sanjam te,

Među zvijezdama
Na vedrom nebu tražim te.
U jesen, sav sam zanesen.
Počinje škola: malo si porasla,
Frizura ti nova i ponešto još.
Ti si naše škole broš.
U zimu, punu kristala bijelih,
Obrazi ti kao makovi rumeni.
Osmijehni mi se, osmijehni.
Radost svih godišnjih doba
Ti si meni.

ČIČAK

Kome je do pjesme
I ljubavi moje stalo
Kad imam godina tako malo?
Da su mi bar dvije više
Pa da mi neko ljubavno pismo
Napiše.
Zaljubim se u momaka pet
Pa odljubim i onda opet...
A u mene niko neće
Kao da sam čičak
To korovsko cvijeće.

MAŠTALAC

"Slatka si kao
TV serija za djecu.
Proveo bih s tobom
Raspust na Mjesecu.

Kažeš šta ćeš tamo,
Hladno tamo?
Učenjačka priča

To je samo.

Ponijeli bismo moga tate bundu.
Jedan rukav tebi, drugi meni.
A u bundi ruka do ruke,
Ništa ne bi da nas dijeli.
Proveli bismo raspust cijeli."

"Baš si, dečko, sanjalica.
Kao da ti je u stanu
Pregorjela, sve do jedna, sijalica
Pa u mraku smišljaš zgone
I Mjesecu hrliš u pohode."

VEDRAN

Mamu veoma zanima
Što sam zapikala
Onog crvenokosog,
Punog pjega,
Zašto, baš, simpatišem njega.
Pa zato što je pametan
I vedar kao vedar dan.
Kao sunce sa lica
Sjaji mu svaka pjegica.

RINGIŠPIL

"Hajdemo na ringišpil,
U visoku korpu,
Da te gore bacam, hitam,
Da l' me voliš da te gore pitam.
Ako veliš: da,
Veseo ću biti ja.
Ako kažeš: ne,
Zavitlaću te.

Nestaće te.
I na nebu i na zemlji
Tražiće te.
Zatokaži:da."

"Ma, nemoj!"

ZILKA

Kao paša mali se ponaša.
Sve curice zaljubile se u njega.
Samo Zilka, za svoje godine,
Ni mala ni velika,
Lijepa kao slika,
Neće ni da ga pogleda.
Neće, pa neće,
Kada je on svih curica
Mirisno cvijeće!
Eto im ga, džabe im ga!
Zilki draža, bogme, knjiga.

SUSRET

Čuj,
Nisi ti dama iz TV serije
Niti sam ja kauboj iz prerije.
Ali, engleski dobro znaš,
Hajde, koji čas da mi daš.
Aj lav ju, to znam.
Dođavola i filmovi,
To svako zna.
Ali, kako reći:
Ti si dio moga sna
I još nešto romantično.
Ili, možda, problematično?
Kao: Eno mi sestre,

Tužit će me mami
Da sam s tobom stao,
Da smo bili sami.
Žurim kući, baš mi je žao.
Ćao.
Ćao!

POSLIJE SVAĐE

Psi laju, mačke mijauču,
Stoka muče, ptice cvrkuću
Pijetao kukuriče.
Tako se
Jedni drugima obraćaju.
A ti, šutiš.
Pogled skreneš, nije fer.
Da mi makar kažeš: Zdravo.
Bilo bi pošteno i pravo.

DJEVOJČICE

Djevojčice u šarenim haljinama
I hula hopu

Gledaju ozareno odrasle djevojke,
Za njima pružaju svoju malu stopu.

A kad bi znale curice male
Koliko odraslih teta
Svijetom tek tako šeta...

Kad bi znale curice male
U hula hopu,
Šta zrelost znači
Za tetama sigurno ne bi
Pružale svoju malu stopu.

CRTEŽ

Ma šta ljudi o sebi rekli,
Ma šta o njima mislila,
Kada bih ostala sama na svijetu
S komadićem ugljena u ruci,
Prvo bih čovjeka nacrtala.

GREŠKE, GREŠKE, GREŠKICE.

Često se ljudi brane,
Ni samima sebi neće da priznaju
Greške sadašnje ili davne.

Poslovica veli:
"Ko radi taj i griješi."
Zato, uz malo hrabrosti,
Samom sebi se nasmiješi.
Izgovaranjem greške
Već se jedan dio nje
Popravi, razriješi.

OGRIJ ME VATRICOM RIJEČI

Zaštiti me,
Umrijeću od zime.
Izgovori svoje,
Izgovori moje ime.
Kaži neke smiješne riječi,
Neke čudne rime.
Pomeni i Afrikance i Eskime.
Pričajući, spasi me od zime.

CVJETOVI NA KIŠI

Kada se nebo stušti,
Tad kiša zapljušti
I umiva krovove, ulice,
Poneko zaneseno lice.
Kiša, ta para, ta voda,
Ta čista agregatna sloboda
Što se izdigla visoko gore
Na zemlju i ljude pada.
Bez kišobrana lutaju sanjalice,
Cvjetovi grada.

VJETAR

Volim vjetar.
Pun je iluzija
Da mogu poletjeti
I ja.
Lete papiri, leti lišće
Leti i što neće i što hoće.
Sa sijedih glava
Lete kape i šeširi.
Na užetu veš se mota.
Da štipaljki nije,
Gornje rublje, donje rublje,
Letjelo bi, padalo bi.
Bilo bi sramota.
Šta da kažem još?
Odsvakle, ponešto viri
Što bi u visinama
"krila" svoja da raširi.

PEHLIVAN

Možda sam u nekom
Davnom životu pehlivan bila.
Po raznim mjestima
Između visokih zgrada
Sa kišobranom ili bez njega
Na užetu pehlivanila.
Zašto mi sad ne daju
Da pređem preko onog zida
Što mu se poneka cigla miga?

Ako ćemo iskreno,
Možda bih pala pa razbila glavu.
Ludu glavu,
Sa snom o pehlivanu.

TAJNA IGRA

Imam jednu kravicu -
Dražesnu figuricu.
Ja joj šapnem: "Mu."
Ona meni: "Ja sam tu."
Da ne čuje, niko popričamo mi.
Možda bi mi i mlijeka za "Barbiku" dala,
Ali ja nisam više mala
Da bih ljepotom igru začarala.

ZAPETLJANCIJA

Spopalo me, tako vele,
Usred kuće, usred dana:
Htjela sam biti velika,
Pa sam opet htjela biti mala.
Shvatila me moje mame majka
Pa mi rekla:
"Šta misliš da ti meni budeš

Nana, a ja tebi unuka?"
"Bravo, unuko moja mila!", reko h nani.
"Hajdemo malo ŧetati vani."
"Da idemo traŧiti momaka!?" -
Naŧali se nana.
"Svaki momak nalik na bobak.
Svaka curica slatka ko ruŧica.
Ne vidim smetnju,
Hajdemo u ŧetnju."

LET

Poleti uči.
Poletu ŧitaj.
Poletu piŧi.
Poletu sestru ŧuvaj.
Poletu za simaptijom
I ubrzano za njom diŧi.
Poletu, poletu...
Kako ŧarobno zvuċi.
Poletu kao ptica,
Kao leptir, kao pċelica.

Poletu! Kako to?
Pitaŧ?
Ma, nemoj da foliraŧ.
Naŧe nane davno su znale
Poletjeti, makar u snu,
ŧeli svako.
Podsticale, hrabrile su tako.

LOPTASTO VESELJE

Zaŧto sve stvari nisu oblikovane
Kao drage nane, bake...
I kao slatke djevojċice?

Pa kada naletiš na njih
Da ne dobiješ modrice.
Nego ti baka, nana
Pomiluje lice,
A djevojčica sva zasmijana
Stane u čudu.
Smiješ se, smiješ onda i ti.
E, kad bi se "čoškaste" stvari
Mogle promijeniti...
Kocke, bar, u lopte pretvoriti.
Loptama o zemlju udarati.
Smijati se, smijati...

EGZOTIČNA PJESMA

Da mi je biti u Japanu
I diviti se Fudžijama vulkanu.
Da mi je nisko sjesti
I štapićima ljupko jesti.
Haiku pjesmama
Kao japanska trešnja cvasti.
Na sve strane moga stana
Po čudesna ikebana.
U kimonu šetam,
Nikome ne smetam.
Jednog dana, sretnog dana,
Možda skoknem do Japana
Avionom tamo "letnem"
Sa ljepotom da se sretnem.
Da me očara egzotika,
Bila bi to "super" prilika.

PS: Ako ti nisu poznate neke riječi,
Za prvu pomoć
Uzmi rječnik stranih riječi
I neobaviještenost svoju liječi.

PJESMA S MORA

Pjesnik je pisao pjesmu
Na obali mora,
Pa se malo zamislio.
Duhnuo vjetrić
I odnio sa pjesmom listić.
Pjesma na papiru letjela je
Ispod jednog, ispod dva,
Ispod tri bora i dalje...
Ptičice su žalile
Što ne znaju slova
Pa da je u letu pročitaju.
Pa da je zapjevaju i pjevaju.
Novom pjesmom
Da sve redom očaraju.

PJESNICI

Kao na nebu zvijezda,
Toliko pjesnika ima.
Neke zvijezde imaju imena.
Neke su bez njega.
Nebo je knjiga,
Nebo je kompjuter
Sa nebrojeno čipova,
A svijet je pun pjesnika.
Pjesmom svijetli planeta ova.
Zato i ti pjesmu napiši
I svoje ime, makar, tek tako,
Potpiši.

PJESNIČKA TAJNA

Znate li vi

Koja je to radnja,
Koja apoteka -
Soba ili, tačnije,
Glava pjesnikova?
Tu se svaka riječ vaga.
Utezi sitni i malo veći.
Treba pogoditi težinu riječi.
Izvagati pravilno,
Da mudro i lijepo zvuči.
Da pjesma bude doživljaja puna,
Kao dijete kada se s ekskurzije
Vraća kući
I svima ima nešto reći.

RIJEČ

Čitah pjesmu staru
I nađoh u njoj
Jednu riječ
Koja me veselošću ozari.
Zaključih: Od riječi
Može da se živi,
Dan, dva, možda i život cijeli.
Ako nečija prava riječ
U te se useli,
Sa tobom značenja
Dijeli, umnožava, briše,
Biografiju tvoju
I cijelog svijeta piše.

PUSTI SNOVI

Da mi je biti pisac
Ali da neko za mene piše.
Jer, ja se počesem po glavi
A u njoj nova se priča javi.

Dosadno mi da je zapišem.
Pa samo uzdišem.
Da mi je pisac biti,
Svoje knjige imati...
Znam da tako ne idu stvari.
Zato se ponekad nadnesem
Nad bunar stari
I kažem sve što bih napisao
Ne bih li manje uzdisao.

PRONALASCI

Nikad ne zaboraviti
Staro tehničko rješenje.
Nisu ga neki, davno, smislili
Da bi ga drugi, tek tako, odbacili.

Eto, satni mehanizam
Pomoći će da i u džungli
Kompjuter te posluži.

Časna riječ,
Pronašli, u nevolji,
Savremeni kompjuter može da radi
Na stari mehanizam satni.

NA ČASU TJELESNOG...

Leti lopta kao ptica.
Nemoj biti kukavica.
Uhvati je, u koš ubaci je.

Neki tamo igraju nogomet.
Tako vješto, sve za pet.

Jedni se uvis zaskaču,

Drugi prepone preskaču.

U čošku kunja jedna buca,
Folira bolest, pomalo kašljuca.

Buco, buco, probudi se,
Zaigraj se, oznoji se.
Biće manje kilograma
I bezveznog tvoga srama.

MOŽDA...

Možda ponekad ne bi bilo loše
Da ti se dogodi,
Kada zaslužiš jedinicu -
Da ti nastavnik da peticu.
I to kaže glasno pred svima.

Tebi onda neprijatno,
Užasno i strašno.
Jasno ti je da ništa znao nisi.
Postidiš se
I jedva čekaš da stigneš kući
Da naučiš sve, cijeli svijet.
Sve za pet.

VESELA ŠKOLA

Kada bih ja bila neko,
Organizovala bih školu
Za đake i nane-bake.

Djeca i bake-nane
U istim klupama sjede,
Predavanja slušaju.

Pa se onda unuci i nane-bake
Došaptavaju.
Dižu ruke i veselo odgovaraju.

Zašto bake-nane da se kod kuće brinu
Kada će unuci iz škole da se vrate
I hoće li ih tamo neko krivo pogledati
I da li će im ispravnu ocjenu dati.

Nane-bake bi u cekerima užine nosile
I na pauzi sa unucinia dijelile.
Ako si žedan, baka-nana bi se snašla
I sokić ti pronašla.
U jednom džepu uvijek komad čokolade
Ako poželiš da ti ga dade.

Bože, kakva bi to škola bila!
Vesela poput prvog aprila!

IME I NADIMCI

Ima jedan Ivan-Vanja-Ivica.
Djeca ga ponekad zavatlavaju:
Pošto ti je šibica?
Drugi put viču: "Vanja, Vanja,
Cura te ganja."
Pred kraj školske godine,
Kad stvari postanu ozbiljne,
Kao da čita otac mu kaže:
"Ivane, sine, Ivane,
Ubaci se u tri brzine
I uči, uči...
A kad ti se smučī
Ti i onda uči!
Sa malo dobre volje,
Biće još bolje."

ČAROBNJAK

Ima jedan,
Ništa mu ne nedostaje.
Možda ima viška
Neku lijepu pticu u glavi.
Kad ga slušam,
Sve pozlati, sve poplavi.
Od ljepote cijeli razred
"Zablesavi".
Čudimo se, smijemo se.
Iz dosade budimo se.
Pusti on i profama
Svoju vedru pticu.
Ima jedan među nama
Iz humora za peticu.

"VAMPIR"

Jedan iz zubotehničke škole
Napravio protezu
Sa dva zuba vampirska.
Sad se udvara svima
Sa vampirskim zubima.
Pred nekom curom
Skine zezu-protezu,
Nasmiješi se i veli:
"Stekli ste zubarsku vezu."
Takođe, cura se nasmije
I kaže: "Hvala lijepo!
To što vidjeh dosta mi je."

JUNAK

Ima jedan Meša,

U život mi se miješa.
Stalno mi nešto priča,
Doživljaje svoje veliča.
Nemojte misliti ni slučajno,
Ništa on ne govori ljubavno
Nego, tako to...
Skočio ovoliko, skočio onoliko,
Ubacio koševa toliko...
Sve zna za peticu...
Ali mu se omakne
Pa dobije tricuju!

SLONOVSKE STVARI

Prije sto godina, slonica mama
Zaljubila se u tatu slona
I bila mu veoma sklona.
U slonicu mamu tata se zaljubio i više.
Otišli su kod matičara
Da im vjenčani list napiše.
I tako to... Prođe godina sto.
Sad, tata izbjegava nas, svoju slončad
I našu mamu,
Zaljubio se u mladu slonicu damu.
A, joj! Što je tata svoj!
Šta mu reći? Kako mu pomoći?
A, joj, u glavu pamet, tata!
Nismo mi od blata.
Šta će tebi gospođica?
Mi smo tvoja porodica.

ZOOLJEPOTICA

Sašila sam haljinu
Sa šišmiš rukavima.
Cipele mi s medama sa strane.

Kosa mi je kao gnijezdo vrane,
A u kosi ribica,
Lijepa sjajna džidžica.
Tašna mi je krokodilska.
Priznajem, ustvari, polivinilska.
Narukvica mi na zmiju liči
A prsten na zmijicu.
Od slonovih zuba, fol,
Imam ogrlicu.
Šta velite da li će neki "Mačak"
Zapaziti moju fizionomijicu?
... Joj, pa za "Mačka"
Moram negdje okačiti miša,
Makar od pliša.

DJEČAK I PTICA-SLATKIŠ

Šta hoće
Ova lijepa ptica?
Ova pitoma ptica,
Ova šećerna ptica?
Dok ni sam ne znajući zašto
Pred izlogom otvaram usta.
Hoće li da leti,
Ili na jezik da mi sleti?

ŠAMPITA

Što me niko ne pita
Da li mi je draža šampita
Ili krempita?
Drage su mi obje,
Ali šampiti prednost dajem.
Kad šampitu jedem,
Ovdje, ondje fleka bijela,
Umažem se sve do čela.

A, brkovi, to je štos,
Zabijele se iznad usta
I dodirnu nos.
Svi se smiju, svi se brišu.
Tako mi svih Diznijevih miša,
Od šampite nema
Zabavnijeg slatkiša.
Iza šampite nema tačke
Nego zarez
Pa opet šampita, šampita, šampita...

UZ MUZIKU JE VESELIJE

Gitare u ruke!
Neka se oglase strune,
Bez svirača nijeme.
Bez bojazni, bez treme,
Trenutke druženja ukrasi.
Da se začuju i pjesme glasi.
Svirajte, svirajte, djeco!
Pjevajte, igrajte...
Vesele note birajte, molim vas,
Pjevajte, pjevajte svi uglas.

SMIJEH

Lijepo je ponekad biti sam.
Lijepo je čitati, razmišljati,
Pjesme pisati,
Ali sam se ne možeš smijati,
Smijati... smijati...
Od smijeha se valjati.
"Bijesne gliste izvijati".
U zimu smijehom se grijati,
A ljeti rashlađivati.
To možeš samo sa drugima.

Zato budi cvijet koji se otvara
Prema suncu, prema osmijehu
I smijehu među ljudima.

NAPOMENA O SMIJEHU

Smijem se, smijem...
Od toga čuda smješljivoga,
Nekada u suzama kupam se.
A da li me, zaista, razumijete?
Govorim o radostima smijeha.
Kao o blagom suncu
Što miluje bilje,
A postoji i drugi smijeh.
Zlurad, liči na nasilje.
Dobar čovjek tako se ne smije.

Smijeha, smijeha...
Zdrava smijeha vazda: DA,
A onoga što nemoćne vrijeđa
NIKADA, NIKADA, NIKADA.

Pokažem ti mali prst -
Ti se smiješ,
Ja se smijem, svi se smiju,
Svjetlo siju, Vasionu griju.

Kada dođu vanzemaljci,
Učit ćemo ih smijehu s nama
A oni nas svjetlosnim godinama.

NA RASPUSTU

Da mi je biti igla
U plastu sijena
Pa da me trideset

Besposlenih dječaka
Traži.
Na kraju, jedan
(Zna se koji)
Da uzvikne:
"Našao sam je!"
E, to bi bilo to,
Ljeto bajkovito.

DVANAEST MI JE, A OVAKO STVARI STOJE

Život piše romane a ja kradem Bogu dane.
Bendovi sviraju po plažama rock,
Ja ni da maknem, jok!
Raspust je, slutite.
Trideset i šest je u hladu.
Šta da radim nedjeljom u uzavrelom gradu?
Pa, eto, ako već hoćete da nešto radim,
Mogu i u megafon da vam kažem:
Na balkonu, u lavoru, noge hladim.
Naočari protiv sunca premećem po nosu.
Iz kuhinje miriše šnicla u paradajz sosu.
O, jada! O, bijede!
Umjesto avanture, zar da se jede?
A, nije da ne miriše!
Miriše i više nego što se može da opiše.
Ipak... o, jada, o, bijede!
Po glavi ću da polijem vodu iz lavora
Kada nema para da se ode do mora.
Da plivam ko kit makar i ne bio sit.
Da skačem kao blebetuša,
Htio sam reći kreketuša žaba.
Zašto za djecu ne izmisle more
Besplatno i džaba!?

VRUĆA TEMA JOŠ JEDNOM

Na balkonu u lavoru,
Moja stopala kao dva tuljana.
Palci blenuli u mene.
Nokti im ko oči.
Kako vidite, mašta mi radi,
Ali šta vrijedi, znoj se cijedi.
Pljuvačku gutaj!
Atmosferu ne talasaj!
Nasmiješi se ocu, nasmiješi se majci.
U zamišljeno more kamen huje baci.

SINOĆ

(Ljubici Ostojić)

Sinoć je padala
Topla kiša
Od tišine tiša,
Od perja mekša,
Od najljepše djevojke
Bila sam ljepša.
Sinoć sam usnila
Da sam konačno
Narasla.

BILJEŠKA O PISCU

BISERA ALIKADIĆ (rođena u Podhumu kod Livna 1939. godine) - pjesnikinja, pripovjedač, romanopisac. Piše i za djecu i za odrasle. Od 1947. živi u Sarajevu. Radila kao knjižničar u Narodnoj i univerzitetskoj biblioteci BiH.

Objavila je knjige pjesama: Intonacije (1959), Noć i ćilibar (1972), Kapi i mahovina (1975), Drhtaj vučice (1981), Raspeće (1986), Izabrane pjesme (1988), Dok jesam Ciganka (1991), Ne predajem se (1994), Grad hrabrost (1995), Knjiga vremena (1999); dva romana: Larva (1974), Krug (1983); Sarajevska ljubavna priča, pripovijetka (1996). Prva je žena

Bošnjakinja koja je objavila roman za odrasle.

Za djecu je objavila knjige priča: Kraljica iz dvorišta (1983), Tačkasti padobran (1991) i Pjesmice - ljestvice (1997).

Živi u Sarajevu.